

क्र. १३

प्रश्नोपनिषद्.

संस्कृत
प्रश्नोपनिषद्
याशवन्तरा चव्हाण प्रस्तुति
संस्कृत
प्रश्नोपनिषद्
याशवन्तरा चव्हाण प्रस्तुति

(१)

श्रीगणेशायनमः ॥७५७ मद्रंकर्णेन्द्रिः० बृहस्पतिर्दधातु ।० ७५८ शांतिः३ ॥ सुके
 शाचप्रारद्वाजः शेष्यश्च सत्यकामः सौर्योयगीन् गार्यः कोसत्यश्चा श्वलयनोत्ता
 र्गवोवैदर्शिः कबंधीकात्यायनस्तेहैतेब्रह्मपराब्रह्मनिष्ठाः परंब्रह्मान्वेषमाणाएष
 हनैतत्सर्ववक्ष्यतीतिनेहसमित्याण्योभगवंतं पिप्लादमुपसन्नास्तानहसत्र॒षि
 रुवाच भूय एव तपसा ब्रह्मचर्येण श्रद्धया संवत्सरं संवत्स्यथयथाकामं प्रश्नात्तु छ
 तयदिविज्ञास्यामः सर्वं हवोवक्ष्यामङ्गत्यथकबंधीकात्यायनदुपेत्यप्रछुभगव
 कुतोहवाइमाः प्रजाः प्रजायं तद्वितितस्मै सहोवाच प्रजाकामोवै प्रजापतिः सत
 पोतयत सतपत्तस्वा समिश्रुत्यादयतेरयिं च प्राणं चेत्यतोमेबद्धाप्रजाः करि

(2)

प्रश्न०

१

ष्टतद्यादिखोहवैप्राणोरयिरेवचंद्रमारयिर्वाएतस्वर्यन्मूर्त्तचतस्मा-
 मूर्तिरेवरयिरथादित्युदयन्यप्राचींदिशंप्रविशतिनेनप्राच्यान्नाणन्दशिषुस
 न्निधन्ते यद्वक्षिणांयत्पत्तीचींयदुदीचींयदधायदूर्ध्वंयदंतरादिशोयत्सर्वंप्र-
 काशयतिनेनसर्वान्नाणान् रशिषुसन्निधन्ते सराष्ववैश्वानरोविश्वस्तुपः प्राणे
 मिरुदयतेनदेतद्वचाक्षकंविश्वस्तुपंहरिणंजीतवेदसंपरायणंज्योतिरेकंत
 पंतं। सहस्ररश्मिः शतधावर्तमानः प्राणः प्रजानामुदयत्येषसूर्यः। संवत्सरो
 वैप्रजापनिलास्यायनेदक्षिणंचोन्नरंचतयेहवैतदिष्टापूर्तेरुतमित्यपासतेते
 चंद्रमसमेवलोकमभिजयंतेनरावर्ततेतस्मादेतञ्चयः प्रजाकामा

१

(2A)

दक्षिणप्रतिपद्यं तराषहैरयिर्यः पितृयाणो शोन्नरेण तपसाब्रह्मचर्येण श्रद्धया
विद्ययात्मानमन्विष्यादित्यमन्तिजयं तातद्वै प्राणानामायतनमेतदमृतमभ
यमेन स्तरायणमेतस्मान्पुनरावर्तं तद्वैष्णविराधस्तदेष्ट्वेक्षणं च पादं पित
रं द्वादशाकृतिं दिवआकृपरे अर्धेषु गीषिणं । अथेऽन्युपरे विचक्षणं सप्तच
केषडरआकृपितमिति । मासो वै प्रजापतिस्तस्य कृष्णपक्षाबरयिः शुक्रुः -
प्राणस्तस्मादेतकृषयः शुक्रु इष्टकुवंतीलरइतरस्मिन्होरावैवै प्रजापतिः
स्तस्याहरेव प्राणोराविरेवरयिः प्राणं वाएतेप्रस्कं दंतियेदिवारत्यासंक्षयं तेब्रह्म
चर्यमेव तद्वात्मारत्यासंक्षयं तेज्जन्मेवै प्रजापतिस्तोहवैतद्रेतस्तस्मादिमाः प्रजाः

(3)

प्रभ०
२

प्रजायंतइतिनद्येहनैतत्प्रजापतित्रतंचरांनितेमिथनमुत्पादयंतेतेषामेवैषत्र
 स्मलोकोयेषांतपोत्रस्यचर्यंयेषुसत्यंप्रतिष्ठितंतेषामसोविरजोत्रस्मलोकोनये
 षुजित्प्रमन्तुतंनमायाचेति ॥ १ ॥ अथहैनंभागवोवैदर्भिःप्रधमगवक्तसे
 वदेवाःप्रजांविधारयंतेकत्तराएतत्प्रकाशयंतेकःपुनरेषांवरिष्ठितस्मेसहै
 वाचाकाशेहवाराष्टदेवोवायरमिरापःपृथिवीवाङ्मनश्चक्षुश्चोच्चंचतेप्रकाशा
 मिवदंतिवयमेतद्वाणमवष्टम्यविधारयामस्तान्वरिष्ठःप्राणउवाचमामो
 हमापद्यथाहमेवैतसंचधात्मानंप्रविसज्ज्येतद्वाणमवष्टम्यविधारयामी
 तितेश्वद्धानाबस्तुःसोमिमानाद्वर्धमुत्कामतइवतस्मिन्नुक्तामत्यश्च

३

(3A)

थेनरेसर्वएवोक्रामंतेतस्मिंश्चप्रतिष्ठमानेसर्वएनप्रातिष्ठंतेतद्यथाम
 क्षिकामधुकरराजानमुक्रामंतंसर्वाएवोक्रामंतेतस्मिंश्चप्रतिष्ठमाने
 सर्वाएवप्रातिष्ठंतेवंवाद्यनश्वकःश्रोत्रचतेत्रीताःप्राणंसुन्वत्येषोग्निस्त
 पल्येषस्त्वयापपर्जन्योमघवनेषवायरपपृथिवीरथिर्देवःसदसच्चामृतंच
 यत्।अराङ्गवरथनाम्नोप्राणेसर्वप्रतिष्ठितं।क्र०जोयज्ञंषिसामानियज्ञः
 श्वत्रंब्रह्मच।प्रजापतिश्वरसिगभलमेवप्रतिजायसे।तुभ्यंप्राणप्रजास्ति
 माबलिंहरंतियःज्ञाणेःप्रतिलिष्टसि।देवानामसिवन्हितमःपितृणांप्रध
 मास्वधा।क्र०षीणांचरितंसत्यमर्थर्वांगिरसामसि।इंद्रस्त्वंप्राणतेजसाम्

(५)

प्रश्नो
३

द्रेसिपरिरक्षितात्वमंतरिक्षेचरसिसूर्यस्त्वंज्योतिषांपुतिः। यदात्वमभिवर्षस्यथे
 माः प्राणते प्रजाः। आनंदस्त्वपास्ति इष्टं तिकामायानं प्रविष्यतीति। ब्रात्यस्त्वं प्राणे =
 ऐकं त्रयिरत्माविश्वस्य सत्यतिः। वयमायस्य दातारः पितात्वं मातरिश्वनः पाते
 तनूर्बाचिप्रतिष्ठिताया श्रोत्रेयाच्च चक्षुषि। याच मनसि संतता शिवां तां कुरुमोक्ष
 मीः। प्राणस्येदं वशे सर्वविदिवेय लुलिष्टितं। मातेव पुत्रावस्थस्व श्रीश्रप्रज्ञांच
 विधो हिनडिति ॥ २ ॥ अथ हैनं कोसत्यश्चलायनः प्रघाभगवन्कुलणषप्रा
 णोजायते कथमायात्यस्मिन्छरीरस्त्रोलानं वाप्रविभज्यकथं प्रातिष्ठाते केनोक्तमते
 कथं बाह्यमभिधत्ते कथमध्यात्ममिनितस्मेस होवाचाति प्रश्नान्युठसित्रस्मिष्टोसी

३

(A)

नितस्मानेहं ब्रवीम्यात्मन एष प्राणो जायते यथैषा पुरुषे छायैतसि नेतदाततं मनो
कृते नायात्यस्मिं छरीरे यथा संप्रादेवा धिकृता न्विनियुक्त एतान् ग्रामानेतान् ग्रामान् -
धितिष्ठ स्वेत्येव मैवैष प्राण इतराम्भान्य धन्वयुग्रे वसन्ति धर्ते पाय पृथ्येपानं चक्षः श्रो
ते मुख नासि काम्यां प्राणः स्वयं प्राणि इते मध्ये तु समान एष ह्येतद्वत् मन्त्रं समन्यति त -
स्मादेताः सप्तार्चिषो भवं तिहृदि द्युष आत्मावैतदेकं शतं नाडी नोतां सांशतं शतमैके क
स्याद्वा सप्ततिर्द्वा सप्ततिः प्रतिशाखा नाडी सहस्राणि भवंत्या सकम्भ्यानश्चरत्यैकयोर्ध्वं उ
दानः पुण्ये न पुण्यं लोकं न यति पापे न पापमुम्भा भ्यामैव मनुष्यलोकमादित्यो हनैवाद्यः
प्राण उदयत्येष ह्येतं चाक्षं प्राणमनुगृह्णानः पृथिव्यां यादेवता सैषा पुरुषस्यापान-

(5)

प्रभ०

४

८

मनवृष्ट्यां तरायदा काशः ससमानो वासुः र्वा नेत्रद्वाद्यं स्ते जो हवा बुद्धान स्तम्भादुपशं
 न ते जापुर्वर्गमिं द्विर्यैर्मनसि संपद्यमानैयज्ञित स्ते नैष प्राणमायति प्राणस्ते जासा
 युक्तः सहात्मनायथा संकल्पितं लोकं नयति यएं विद्वान् रूणं वेदन हास्य प्राजाहीय प्रा
 ने मृतो मनति तदेष श्लोकः । उत्पत्ति मायमिं स्थानं विमुचै वपं चधा । अध्याले तं
 चैव प्राणस्य विज्ञाया मृतमश्वुते विज्ञाया मृतमश्वुत इति ॥ ३ ॥ अहैनं सोर्यायणी
 गार्यः प्रध भगवन्नेत स्मिषुरुषेकानि स्वपंति कान्यस्मिन्ना ग्रतिकतराषदेवः
 स्वप्रान्यश्यन्ति कस्यैतत्कर्त्तव्यति कस्मिन्नुसर्वेसं प्रतिष्ठिता भवंतीति तस्मै सहोवा
 च यथा गार्यमरीचयोर्के स्यास्तं गधतः सर्वो एतस्मिं स्ते जो मंडल एकी भवंति ताः ४

(5A)

पुनः पुनरुद्यतः प्रचरं त्येवं हवैत त्सर्वं परोदेवै मनस्ये की भवति तेन तर्द्यष
 पुरुषो नश्टणो जिनपश्यति नजिन्द्रियते न स्थृशते ना भिन्दते नादते
 नानंद्यते न विस्तृजते न यायते स्पितीत्याच्छते प्राणाग्नयएवैत स्मिसुरे
 जाग्रति गार्हपत्यो हवा एषो पानो व्यानो न्वा हार्यमन्त्रो यद्गार्हपत्यालणीयते प्र
 णयना दाहूबनीयः प्राणो यद्गार्हसनिश्चासावै तावाहुती समन्नयतीति स
 समानो मनो हनावयजमान इष्टफलमेवादानः स एनं यजमान महरह ब्रे
 स्तु गमयत्यत्रैषदेवः स्वप्रेमहिमान मनु भवति यद्गृष्टमनुपश्यति श्रुतं
 तमेनार्थमनुश्टणो तिदेशदिगंतरे श्रवत्सनुभूतं पुनः पुनः प्रत्यहु भवति

(6)

श्रुतं चा नं

प्रश्न०
५

दृष्टं चादृष्टं च श्रुतं चानुभूतं चानुभूतं च सञ्चासञ्च सर्वपश्यति सर्वः पश्यति सय
 दाते जसा मिष्ठो मवत्य वैष्टेवः स्वप्राप्नुपश्यति अतदैतस्मिं उरीरातलत्वं
 भवति सयथा सौम्यवयां सिवासो बृक्षं संप्रतिष्ठं न एवं हैतत्सर्वपरुआत्मनिसं
 प्रतिष्ठते पृथिवीच पृथिवीमात्राचापश्चापोमात्राचते जश्वते जोमात्रानवायश्च
 वायमात्राचाकाशश्चाकाशमात्राच चक्षुश्च दृष्टव्यं च श्रोतव्यं च ध्राणं च
 ध्रातव्यं च रसश्चरसयितव्यं च लक्षणश्च यितव्यं च गङ्कवक्तव्यं च हस्तो चादातव्यं च
 पस्थश्चानं दयितव्यं च पायश्च विसर्जयितव्यं च पादो च गंतव्यं च मनश्च मंतव्यं च बु
 द्विश्वबोद्धव्यं चाहं कारश्चाहं कर्तव्यं च चित्तं च चेतयितव्यं च न तेजश्च द्योतयितव्यं च वि ५

(6A)

प्राणश्च विधारयितव्यं चैष हिद्रष्टा स्मष्टा श्रोता ग्रातार सयिता मंता बोद्धाकर्ता विज्ञाना
 मापुरुषः सपे अक्षरे आत्मनि संप्रतिष्ठते परमेवाक्षरं प्रतिपद्यते सयोहैतद्धायम
 शरीरम लोहितं मुख्यम क्षमरं वेद्यते यस्तु सोम्यस सर्वज्ञः सर्वाभवति तदेव श्लोकः । वि -
 ज्ञानात्मा सहदैवैश्वर्यं वै प्राणाभूतानि संप्रतिष्ठति यत्तद्वरं वेद्यते यस्तु सोम्यस स
 र्वज्ञः सर्वमेवाविवेश्वेति ॥ ४ ॥ अथैनं शैव्यः सत्यकामः प्रधासयोहैतद्वग्व
 न्मनुष्येषु प्रायणां तमों कारमभिध्या यीति कर्तमावसते न लोकं जयती तितस्मै सहो
 वा चैतद्वै सत्यकामपरं चापरं च ब्रह्मयदों कारस्तस्माद्विद्वाने ते नैवायतने नैकतरमन्वे
 ति सयद्येकमात्रमभिध्या यीति सते नैव संनेदिनस्तूर्णमेव जगत्यामभिसंपद्यते तमृचो

(7)

प्रश्न०

६

मनुष्यत्रोक्तुपनयं तेसतत्र तपसाबद्वचर्येण श्रद्धया संपन्नो महिमानमनुभवत्यथ
 यदि हि मात्रेण मनसि संपद्यते सोंतरिक्षं यजुर्भिरुन्नीयते सोमलोकं ससोमलोकेविभू
 ति मनुष्यपुनरावर्तते यः पुनरेतं चिमात्रेणो मित्यते नैवाक्षरेण परं पुरुषमन्तिधा यीति स
 तेजसि स्त्र्यसंपन्नो यथा पादादरस्त्वचाविनिर्मुच्यते एवं हृष्टैसपात्रनाविनिर्मुक्तः स साम
 भिरुन्नीयते ब्रह्मलोकं स एतस्माज्जीवघनात्परं पुरिशयं पुरुषमीक्षते तदेतो श्वे
 को भवतः ॥ तिस्त्रो मात्रामृत्कमत्यः प्रफक्ताभ्योन्यसक्ताअनविप्रयुक्ताः कियस्त
 बाध्यात्य्यन्तरं मध्यमासकसम्यक् फक्तास्तनकं पतेज्ञः ॥ क्रैं भिरेतं यजुर्भिरेतरि
 क्षं सामन्तिर्यत्कवयो वेदयं ते ॥ तमों कारेणो वाप्यतनेन नवेति विद्वन् ग्रंथां तमज

६

त

(7A)

रममृतमभयं परं चेति ॥ इति पंचम प्रभः ॥ अथ हैन स्क के शा मारद्वाजः प्रथम गव
 न् हिरण्यनाभः कोशत्योराजसु चोमा मुपेत्यैतं प्रश्नम पृथु छत षोडशकलं मारद्वाजसु रुषं वेस
 त महं कुमारम ब्रुवन्नाह मिमं वेदम द्युह मिमं भवेदिषं कथं ते नावक्ष्य मिति स मूलो वाएष परि
 शुष्य नियोनृतम भिवद ति तस्माल्लाही म्य नृतं वलुं सतृष्णीं रथमारुद्य प्रवद्राज तं तापृ-
 धा मिका सौ पुरुष इति तस्मै सहो वा चेह वांतः शरीर सौ म्य सपुरुषो यस्मिन्नेताः षोडशक
 लः प्रभवं तीति स ईशां च क्रेकस्मिन्वहसुल्कां तुल्कां तो भविष्या मिकस्मिन्वा प्रतिष्ठि
 ते प्रतिष्ठास्या मिति स प्राणम स्तज्जनं प्राणा ध्रुद्धां रवं वायज्योति रापः पृथिवीं द्वियं मने
 न्नमन्नाद्वीर्यं तपो मंत्राः कर्मलोकालोके षुचनामच सयं ग्रेमानद्यः स्यं दमानाः स

(४)

प्रश्न०

७

तार

मुद्रायणः स मुद्रं प्राप्या स्तं गच्छ ति जिये तेता सांनामस्तु पे । स मुद्र इत्येवं प्रोच्य तए
 वमेवा स्य परिद्वयुरिमाः षोडशकल्पाः पुरुषायणः पुरुषं प्राप्या स्तं गच्छ ति जिये तेचा
 सांनामस्तु पे पुरुष इत्येवं प्रोच्य तेस एषो कलो मृत्यु लोभवति तदेष श्लोकः ॥ अराइ वरथ
 नामो कलाय स्मिन्न निषिताः तं वेद्यं पुरुषं वेद्यथामावो मृत्युः परिव्यथाइ तितान्हो वा
 चैता बेद्वा हमेत्यरं ब्रह्म बेदनातः परमस्तीति तेन मर्चयं तस्वं हिनः पितायो स्माक
 मविद्यायाः परं पारं यसीति नमः परमत्र यज्ञीनमः परत्र यज्ञः ॥ ॐ भद्रं कर्णि
 भिः ॥ त्र॒क् ॥ स्वस्ति नः ॥ त्र॒क् ॥ शंतिः शंतिः शंतिः ॥ इति प्रश्नोपनिषद् समा
 सः ॥ शके १८१० सर्वधारिनाम संवत्सरे माघशुद्ध ९ मंदवार ॥ ६ ६ ६ ७

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com